

Budapestre vonatkozó ujságcikk

Osztályozás

362

Szerző:

Cím:

Tizennyolcmillió korona a nyomor enyhítésére

Forrás:

Világ

Bp.
(Hely)1920. 5. 11
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Hely

Idő

"1920"

Személy

Hélszám

Közp. nyomt.

Tizennyolcmillió korona a nyomor enyhítésére

(A Világ tudósítójától.) Alig néhány hete annak, hogy Huszár Károly miniszterelnök a társadalom figyelmét felhívta a budapesti nyomortanyákra, amelyeken ezer és ezer anya és gyermek a legkétségbeejtőbb életviszonyok között színylődik. A miniszterelnök akciója a nyomor enyhítésére a természetbeni adományokon kívül és a kormány tízmilliós adományának betudásával már eddig tizenegyetmillió koronát eredményezett.

A nyomorakciót eddig a miniszterelnökségről intézték, ámde a magyar társadalomnak széles körben megnyilvánult áldozatkészsége szükségessé tette azt, hogy a nyomorakcióval kapcsolatos teendőket egy külön iroda vezesse. Az Egyetem-tér 6. szám alatt levő Károlyi-palotában rendezték be a nyomorakció irodáját, melynek élén Schlachta Margit, továbbá az ő helyettese Bokor Erzsébet állnak. A miniszterelnökséget Barsy Aladár miniszteri osztálytanácsos képviseli és a miniszterelnökség felkérésére ugyancsak ide helyezte át székhelyét Oroszy Géza, a Hadigondozó Hivatal miniszteri biztosa.

A nyomorakció irodáját a palota első emeletén helyezték el. Az iroda helyisége két hatalmas teremből és egy kisebb szobából áll. Az egyik teremben a nyomor enyhítésére szánt ruházati és egyéb cikkeket helyezik el, a másik nagyterem a nyomorakció hatalmas adminisztrációjának célját szolgálja, míg a harmadik, kisebb szobában a vezetés dolgozik. A különböző hivatalokból iderendelt tisztviselők és tisztviselőnők levélsomagokat szortíroznak és ado-

mányokat könyvelnek el. Pár pernyi várakozás után a távollevő Schlachta Margit helyettese: Erzsébet nővér elé vezetnek. Később bejön Oroszy Géza miniszteri biztos és Barsy Aladár miniszterelnökségi osztálytanácsos. Csendes, halkhangú beszélgetés indul meg Budapest hallatlan nyomoráról. — Örömmel közlöm — mondotta Oroszy miniszteri biztos —, hogy Benczur Gyula festőművész a nyomor enyhítésére 81 festményt gyűjtött, Erzsébet nővér halás köszönettel veszi tudomásul a bejelentést és nyomban elhatározzák, hogy a képekből valószínűleg az Iparművészeti Múzeumban aukciót fognak rendezni. Bizonyos, hogy a műgyűjtők nagy summákat fognak adni a képekért, melyeknek nemcsak művészeti értékük van, hanem nemes célt is szolgálnak.

— A nyomorakció — mondotta Erzsébet nővér — igen szépen halad előre. Most rendezzük be a ruhatárt és az a tervünk, hogy varrodát is felállítunk. És nagyon kérjük a nemesszívű embereket, hogy ha csak tehetik, ruhaneműeket is adjanak. Egy budapesti kereskedő cég önköltségi árban tekintet 500 pár cipőt ajánlott fel. Fát is kapunk és ezt kibocsátott jegyek ellenében a nyomorgók között osztjuk szét. Most rendezzük be az ügyfelvételi irodát, amely közvetlen összeköttetésben áll a kerületi irodákkal. A célunk az, hogy aki az adományra rászorul, azt nyomban és pontosan megkapja. A szegényeket azonban kérem kell, hogy legyenek türellemmel. A környezettanulmányozás során mindenkét felkeresünk és az ügyeket a lehető leggyorsabban intézzük el. Egyébként ma délutánra Budapest valamennyi jótékonyági egyesületét ülésre hívtuk össze és ezen az együttműködés módozatait fogjuk megbeszélni.

— Es mennyire becsülik Budapest nyomorgóinak számát? — kérdeztem. Pontos választ erre egyikük se tudott adni. Megpróbáltam százezeres számjegyben kifejezni magamat, mire Erzsébet nővér lemondóan int és buzdítólag tekintett rám. Százötvenezer? Még ennél is jóval több! Rettenetes...

— A nyomorakció céljaira — mondotta Barsy miniszterelnökségi tanácsos — a kormány tízmilliós adományának betudásával eddig körülbelül tizennyolcmillió korona gyűlt össze. Az elismerés hangján nyilatkozhatunk a sajtó megértő magatartásáról, amely a gyűjtés sikerét biztosítja és reméljük, hogy a nyomor szörnyűséges óráiban a magyar társadalom nem feledkezik meg az elhagyottakról.